

§ 2.

§ 23 i samme Lov (jfr. Lov Nr. 2 af 3. Januar 1911, § 8) affattes saaledes:
 „Udføres de i denne Lovs § 18, 2det Stykke, omhandlede Eftersyn af en Synsmand, uden at han foretager de øvrige i § 18 omhandlede Synsforretninger, tilkommer der ham følgende Vederlag:

for Eftersyn af Skibsbunden og Roret med dets Tapper	20 Kr.
- — - Skrueakslerne med deres Lejer og Søforbindelserne.....	20 —
- — - hver Hovedkedel.....	20 —
- — - hver Hjælpekedel.....	16 —

For aabne eller til særlige Formaal bestemte Fartøjer og for Sejlskibe med Hjælpemaskinkraft nedsættes Betalingen til det halve.

Vederlaget udredes af Rederen eller Ejeren.“

§ 3.

Denne Lov træder i Kraft straks.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Fra forskellige af de i Henhold til Lov Nr. 16 af 13. Februar 1903 § 17 udnævnte Dampskibs-Tilsynsmænd er der fremkommet Andragende om, at det dem for deres Virksomhed tillagte Vederlag maa blive forhøjet. For Udførelsen af Synsforretningerne tilkommer der Synsmændene de i § 22 og § 23 fastsatte Afgifter, der udredes af Fartøjets Reder eller Ejer. Selv under Forudsætning af, at det nuværende Prisniveau vil dale betydeligt, maa en Forhøjelse anses for paakrævet, saafremt

det skal kunne lykkes vedblivende at holde Synsmandsposterne besatte med egnede Personer. Paa Finansloven for Finansaaet 1919—20 er der blevet bevilget et Tilskud til Forhøjelse af Sejlskibs-Tilsynsmændenes faste aarlige Vederlag, hvorfor Dampskibs-Tilsynsmændenes Andragende er saa meget mere naturligt.

Det foreslaas derfor at forhøje de Dampskibs-Tilsynsmændene tillagte Vederlag med 100 pCt.